

Biserica din Poieni (fig. 1) zidită la începutul secolului al XIX-lea, merită să fie cunoscută din mai multe puncte de vedere.

Întăiu e una din cele mai solide construcții ale epocii, zidită cu acea grijă gospodărească, specifică vechilor familii boierești ale Moldovei.

Fig. 1.

Inscripția (fig. 2), cu foarte fine linii săpate în piatră, are acest cuprins:

Acest sfnt lăcaș s'au zidit din nou spre cinste și laoda sfntului ierah Necolai cu buna vrointă și osirdiia de bunului neam dumnelui Marelui Visternic și cavaler Alecsandru Baloși intru odih-

nire cu prè-luminata și leagiuita sa soția domnița Elencu Sturza, în vreme stăpânirii D[o]mnului Mihail Grigorii Sturzo Vv. și a preosfințitului Mitropolit Veniamin Costachi spre večnica pomenire ; 1841.

Domnița Elencu, măritată întăiu cu viitorul Domn Grigore Ghica, era fiica lui Ioan Sandu Sturza.

Moșia Poieni, de fapt a blidarilor, cari făceau blide în pădure, a fost întăiu a vameșului Păun, de la sfârșitul veacului al XVII-lea. Actele privitoare la vicisitudinile ei de stăpânire le-am

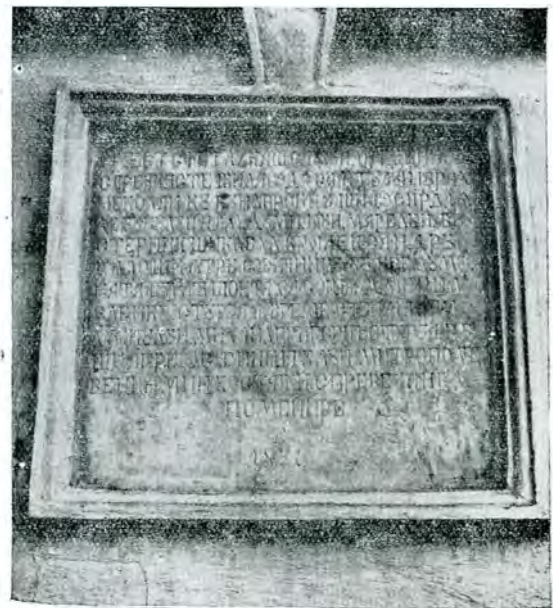

Fig. 2.

dat la începutul volumului VI din *Studii și documente*.

Al doilea interes îl prezintă biserica, astăzi în fața Administrației moșiei arhiducesei Ileana, dar foarte puțin îngrijită, prin frumuseța uneia din cele mai bune catapitesme ale epocii, pe care o pun alături cu aceia care, poate puțin înainte, s'au adăus bisericii lui Petru Rareș din Hârlău.

În sfârșit merită toată atenția ușa de fier și incuietoarea, de o tehnică specială.